

Gel zaman git zaman, baba kızlarını ziyarete gitmiş. Ziyarete önce en büyük kızından başlamış. Gidince bir de ne görsün! Kızı bir küçük kulübenin önünde düşünceli düşünceli oturuyor. Altınlardan, gümüşlerden eser yok, ara ki bulasın!

— Bu ne hâl kızım, ne oldu o kadar altına, diye sormuş.

— Sorma babacığım sorma. Ben o altınlar hiç bitmez sandım, hiç çalışmadım, hepsini bozdurdum, parayı da harcadım, hepsi bitti...

İhtiyar baba çok üzülmüş. Büyük kızını da yanına alıp ortanca kızına doğru yola koyulmuş. Kızına verdiği konağa varmışlar. Neyse ki konak sapasağlam yerinde duruyormuş. Ama bir bakmışlar ki içinde başkaları oturuyor!

Ortanca kız babasının kendini ziyarete geldiğini duyup gelmiş. İhtiyar baba sormuş:

— Beni konaklar, saraylar kadar seven kızım, neden konakta başkaları oturuyor?

— Sorma babacığım sorma, har vurdum harman savurdum, hepsini sattım harcadım. Hiçbir şeyim kalmadı.

İhtiyar baba hem şaşkın hem üzgünmüş. Küçük kızına hâlâ biraz kırgınmış ama bu kadar yol gelmişken bir de küçük kızını görmek istemiş. İki kızını alarak küçük kızına doğru yola koyulmuş. Kıza verdiği çorak toprağa varmışlar. Ama üçü de gözlerine inanamamış. O çorak tarlanın yerinde bir büyük konak, konağın etrafında da bir sürü meyve ağacı. Kayısılar, şeftaliler, vişneler, elmalar... Küçük kız, babasını ve kardeşlerini görür görmez koşarak yanlarına varmış. Babası sormuş küçük kıza,

— Kızım ben sana bir çorak tarla vermiştim, nasıl bu hâle geldi?

Kız cevap vermiş:

— Sorma babacığım sorma! Bir avuç toprağı aldım, işledim, fidan diktim, gözüm gibi baktım. O da bana ağaç verdi, meyve verdi. Onları sattım, zengin oldum. İşte ben seni bu toprak kadar çok seviyorum. Yıllar önce de bunu söylemek istemiştim, demiş.

Sonra yanındaki elma ağacından üç elma koparmış. Birini babasına vermiş. Birini kardeşlerine pay etmiş. Birini de bu masalı okuyan çocuklara göndermiş.

(Genel ağdan alınmıştır.)

Şahıs/Varlık Kadrosu

İhtiyar zengin baba, rüyadaki yaşlı adam, büyük kız, ortanca kız, küçük kız.

Yer

Babanın eski konağı, büyük kızın kulübesi, küçük kızın çorak tarlası / sonradan kurduğu meyve bahçesi ve yeni konak.

Zaman

Geçmiş bir zaman ("Zamanın birinde... / Gel zaman git zaman...").

Olay Akışı

Varlıklı bir baba, kızlarının sevgisini ölçmek için onlara kendisini ne kadar sevdiklerini sorar.

Büyük kız "altınlar kadar", ortanca kız "konak kadar", küçük kız ise "bir avuç toprak kadar" sevdiğini söyler.

Baba küçük kızın cevabına kızarak mirastaki altın ve konakları büyüklere, sadece çorak bir tarlayı küçük kıza verir.

Yıllar sonra baba ziyarete gittiğinde ablaların çalışmayıp mirası tükettiğini ve yoksul düştüğünü görür.

Küçük kızın ise çorak tarlayı emekle işleyip fidanlar diktiğini, büyük bir meyve bahçesi ve konak kurduğunu görerek toprağın ve emeğin gerçek değerini anlar.

b. Özetleme stratejisini kullanarak yukarıdaki masalın özetini defterinize yazınız.

Zengin bir baba, mirasını paylaştırmak için kızlarına kendisini ne kadar sevdiklerini sorar. Büyük kız altınlar, ortanca kız konaklar kadar sevdiğini söyleyince malları kapar; "bir avuç toprak kadar" diyen küçük kıza ise öfkelenen baba sadece çorak bir tarla verir. Yıllar sonra ablalar hazır parayı har vurup harman savurarak yoksul düşerken küçük kız toprağı sabır ve emekle işleyerek zengin ve bereketli bir meyve bahçesine dönüştürür. Baba, küçük kızının toprağa ve emeğe verdiği değerini büyüklüğünü anlayarak gerçeği kavrar.